

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๔. ราชกิจจานุเบกษา ๗ มกราคม ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับที่ ๒๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๗ มกราคม ๒๔๘๐

โดยที่เป็นการสมควร แก่ใจเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ
ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕

พระมหากษัตริย์ไทยคำแนะนําสละ ขันยอมของรัฐบาล
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในตอนที่ ๒ มาตรา ๒๗ แห่ง
พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ เกี่ยวกับ
อัตราโทษซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่า
ราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกิน
สิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๗ มกราคม ๒๔๘๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
 อรรถตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี